

ΠΑΤΙΝΑΔΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ

(Santa Lucia)

Ὁ Ἰταλιάνοι μου, χρυσοὶ γειτόνοι,
ποῦ τὸ ποδάρι σας, λέε, μᾶς ἀγγίζει,
ποῦ μιὰ ἐρθύμιση μᾶς ἀδελφώνει,
κι' ἕνα δραπέλισμα μᾶς ξεχωρίζει,
τί σᾶς ἐκάμαμε — σάντα Λουτσιά —
ποῦ μᾶς ριχτήκατε χωρὶς αἰτία :

αφο

Ἄν ἐβιαστήκατε, σέντσα πρεμοῦρα,
τένταις νὰ στήσετε εἰς τὴ Μασάβα,
ἀλλὰ τὰ βρήκατε ὀλίγω σκοῦρα,
ἀλλὰ τὰ κάματε ὀλίγω φάβα
ἐμεῖς σᾶς φταίξαμε — σάντα Λουτσιά —
ποῦ μᾶς φορτόνεσθε χωρὶς αἰτία :

αφο

Ὁ Ἰταλιάνοι μου μισὶ κάρου,
πῶς σᾶς λατρεύουμε καθεὶς τὸ ξέρι
μ' ἀφοῦ τεττόνετε μακρὸ ποδάρι.
κι' ἐμεῖς ἀνοίγομε πλατὺ τὸ χέρι
καὶ σᾶς προσφέρουμε πέντε... Λουτσιά,
ἀφοῦ τὰ μᾶς βρίζετε χωρὶς αἰτία.

Ο Κ. ΨΥΧΑΡΗΣ ΚΑΙ ΤΟ "ΑΣΤΥ,"

Ὁ κ. Ψυχάρης εὐηρεστήθη νὰ πέμψῃ ἐκ Παρισίων πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ « Ἀστεος » τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν, εἰς ἀπάντησιν ἀστειοτήτων τινῶν, ἃς ὁ συνεργάτης μας Μαῦρος Γάτος ἐδημοσίευσεν εἰς ἕν τῶν προηγουμένων φύλλων ἐπ' ἀφορμὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πολυκρότου βιβλίου τοῦ κ. Ψυχάρη :

1 Ἀβρουστον, 1888.

Perros Guiree. Côtes du Nord.
chez M. Ernest Renan.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ γλῶσσα τοῦ « Μαύρου Γάτου » εἶναι καλὸ νόστιμη, πολὺ ὡραία γλῶσσα. Ἄς μὲ δώτῃ τὴν ἀδεία νὰ τοῦ ποῖ καὶ γὰ μὲ τὴ δική μας — γιὰτί σὲ ποιά ἄλλη γλῶσσα μπορῶ νὰ τοῦ τὸ ποῖ καλῆτερα ; — καὶ ξεκαρδίζομεν ἀπὸ τὰ γέλλια ὅσο διδάξα τούς γωρατάδες του ποῦ ἔχουν τόση γὰρ. Δὲν ἀπόρησα. Μῆτε εἶπα μῆτε νόμισα ποτές μου ποῦ μόνο στό Παρίσι ὑπάρχει τόσο πνεῦμα.

Φέτος ἔχουμε μάλιστα πολὺ κακοῦ καιροῦ, καὶ δὲ μᾶς τυχαίνει συχνὰ νὰ γελοῦμε. Τώρα ὅμως εἶμαι ἥσυχος ἅμα θελήσω νὰ διασκεδάσω λιγάκι καὶ νάντισνω, θὰ παίρνω τὸ « Ἀστυ » ποῦ μ' ἔστειλε ὁ κ. Βλαστός καὶ θὰ περῶ λαμπρὰ ἢ ὡρα.

Ὁ πρόθυμός σας
Ψυχάρης

Τὴν ἐπιστολήν ταύτην ἀνεκοινώσαμεν κατὰ καθῆκον πρὸς τὸν συνεργάτην μας, ὅστις μᾶς παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐξῆς ἀπάντησίν του.

« Μεγάλῃ τιμῇ μοῦ ἔκαμε ὁ κ. Ψυχάρης » καὶ τότε φχαριστῶ μὲ ὑποχρεῶναι καὶ μὲ νὰ διαβάσω τὸ βιβλίον του καὶ νὰ κακοστομαχιάσω ἐπίτηδες διὰ νὰ μὴ τοῦ μιλήσω μὲ γλῶσσα καθρέβουσα.

Ὁ κ. Ψυχάρης δὲν πρέπει νὰ παραξενέβεται γιὰτί ἠθελήσαμε κ' ἐμεῖς νὰ κάμουμε λίγο πνεῦμα. Ἀφόντις τὸ πνεῦμα ἔγαινε πνεῦμα, ἀφτίνηνε τόσο πολὺ, ὅστε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Ψυχάρης κάνει κατὰχρησι καὶ εἰς τὸ βιβλίον του

καὶ εἰς τὰ γράμματά του. Ἐπειτα γιὰτί τάχα νὰ μὴν τὸν κάμουμε κ' ἐμεῖς νὰ γελάσῃ λιγάκι, ἀφοῦ αὐτὸς ἔκαμε ἐπίτηδες ταξίδι γιὰ νὰ κάμῃ ὅλη τὴ Ρωμηροσύνη νὰ ξεκαρδισθῇ τόντις ἀπὸ τὰ γέλλια ;

Ὁ κ. Ψυχάρης ὅπως ὁ ἴδιος λέει εἰς τὸν πρόλογόν του, γυρεύει δόξα καὶ γροθιές. Ἐμεῖς κατὰ δυστυχία οὔτε τὸ ἕνα μποροῦμε νὰ τοῦ δώσουμε, οὔτε τὸ ἄλλο. Ἐμεῖς ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Ἀστεος στεκόμαστε καὶ κάθε ποῦ ἰδοῦμε κανένα παραξενὸ διαβάτη, τοῦ πετάμε κανένα καρδάκι, ἃς εἶνε καὶ κοῦφιο, ἔτσι, γιὰ νὰ τὸν πειράξωμε. Ἄν θέλῃ ὁ κ. Ψυχάρης καρδιαίς, εἰμεθα πρόθυμοι.

Ἀθήνα, γειτονιὰ τοῦ Παρθενῶ; 12 Ἀβρουστον 1888

Μαῦρος Γάτος

Ἀπὸ τὸν Κύριο Ψυχάρη τοῦ Παρισίου ἔλαβα κ' ἐγὼ τὴν ἀκόλουθον γραφὴν.

1 Ἀβρουστον 1888.

Perros Guiree. Côtes du Nord.
chez M. Ernest Renan.

Ἀξιότιμε Κύριε !

Χαίρουμαι καλὸ ποῦ τὸ ταξίδι μου σᾶς ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ νὰ κάμετε τόσο νόστιμους στίχους καὶ ποῦ ἐμένα μὲ προξένησε τὴ διασκεδάσει νὰ τοῦς διαβάσω. Τὸ εἶπα καὶ τοῦ Μαύρου Γάτου ἔπρεπε ἀμέσως νὰ πάρῃ τὸ « Ἀστυ » ὅποιος θέλει νὰ γελάσῃ μπορῶ μάλιστα νὰ σᾶς πῶ ὅποιος θέλει νὰ μάθῃ, ἀφοῦ πῆρα σημειώσεις γιὰ πολλοὺς περιέργους τύπους ποῦ βάλατε μέσα ἄτὰ πολὺ ἄστερα δύστιχα. Ὁ στίχος τοῦ Λογιώτατου εἶναι ὡραῖος. Δὲν εἶναι πρώτη φορὰ ποῦ σᾶς διαβάσω καὶ ποῦ μ' ἀρέσουν οἱ Γελωταί σας.

Ὁ πρόθυμός σας.
Ψυχάρης.

Σ' αὐτήν τὴ γραφὴ δίνουμε τούτη τὴν ἀπόκρισι.

Ἀπὸ μὲν τὸ Δημήτρῃ εἰς ἑσένα τὸν Ψυχάρη
γυαῖς καὶ χαιρετίσματα...

Καὶ ἡ νέα ἢ γραφὴ σου ἔχει ἄν τῆς ἄλλαις χάρι.
καὶ γλωσσοσαχίσματα.

Ἐἶδα πῶς ἐπῆρες νόταις ἀπ' τὰ ἀστίχα ἐκεῖνα
τὰ παραξενώτατα
καὶ σὲ περιμένω τώρα νὰ ξανάρθῃς ἄσθην Ἀθήνα.
κ' ἔτσι συντομώτατα.

Καὶ θὰ βρῆς, σὲ βεβαιώνω, τόσοις τύποις, τόσοις γλώσσασι
μὲ τὰ ματογάλλια σου,
ὅπου οἴγουρα θὰ χάσῃς τὴν ἑκνάδα σου, τῆς γνώσεσι.
κι' ὅλα τὰ πασχάλια σου !

Σοῦ ξεφράσω τὴ χαρὰ μου, κύρ Ψυχάρη μου ὡς τόσο
γιὰ τὰ κομπλιμέντα σου,
ἔστωντας καὶ βεβαιώνοντας πῶς δὲν ἔμπεσα νὰ νοιώσω.
ὅλη τὴν κουδέντα σου.

